

sundhedsspørgsmål. Vi taler om noget, som vi så i øvrigt lægger meget vægt på i den danske regering – det skal hr. Albrechtsen ikke være i tvivl om: det frie forbrugsvalg.

Det andet svar skal jeg også prøve at gøre kort; det er med hensyn til spørgsmålet om veto. Jeg må sige, at jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at man kan anse det for – uanset at sagen er vigtig – at være af vital dansk interesse, hvorvidt f.eks. en pose vingummibamses, som indeholder sukker, som stammer fra en gensplejset sukkerroe, skal mærkes eller ej. Det kan efter regeringens opfattelse ikke påkalde sig et veto.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må opfatte svaret vedrørende vetoetten sådan, at ministeren faktisk bekræfter, at vi naturligvis har det sådan, at det er Danmark, den danske regering, det danske Folketing i sidste instans, der bedømmer, om en sag er af vital interesse, at der ikke er andre, der kan anfægte den bedømmelse, og at vi altså kan bruge vetoetten, hvis vi vil. Det er det ene spørgsmål, jeg har.

Det andet spørgsmål er med hensyn til problemet om brug af miljøgarantien. Der kan jeg forstå, at ministeren ikke mener, at man kan bruge miljøgarantien i forbindelse med mærkningsproblemet. Men jeg vil godt spørge – og det kan jo i fremtiden komme til at dreje sig om ganske anderledes alvorlige ting end ministere-ningummi: Når vi nu står i den situation, at vi altså risikerer en syndflod af produkter med gensplejset indhold, som ikke er mærket, det vil sige alle mulige produkter, også økologiske kan vi risikere at der er gensplejset materiale i, hvordan kan forbrugerne så være sikre på, at der ikke er et sundhedsmæssigt problem?

Kan det ligge i, at ministeren antager, at hvis det er godkendt af EU i forbindelse med reglerne om godkendelsesordningen, så er det pr. definition sundt og ikke miljøskadeligt? Betyder det, at ministeren så accepterer, at hvis det er godkendt i EU, kan man ikke fra dansk side fremføre sundhed og miljø som begrundelse for at udelukke et gensplejset produkt?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Må jeg sige til det første spørgsmål, at under alle omstændigheder må enhver overvejelse om anvendelse af en miljøgaranti eller en vetoet naturligvis afvente det endelige resultat af forhandlingerne. Det kan ende på den ene eller den anden eller den syvende måde; vi ved det jo faktisk ikke endnu.

Jeg håber som hr. Albrechtsen, at Europa-Parlamentet lever op til det, Europa-Parlamentet har sagt, da Europa-Parlamentet senest havde forslaget til udtalelse, nemlig at man ønsker mærkningen på alle kategorier, ligesom vi gør i Danmark. Men vi kender ikke forhandlingsresultatet endnu. Når det er kendt, har vi selvfølgelig mulighed for at overveje det her. Jeg prøver bare at sætte tingene en lille smule i relief, når vi taler om noget så alvorligt som at anvende en vetoet.

Er det sundt, fordi det er godkendt af EU? Som jeg er orienteret, er der ingen, der har kunnet påvise sundhedsproblemer i forbindelse med gensplejsning. Jeg har forhørt mig om, hvad Den Videnskabelige Komité overvejer, og vi har desuden fået oprettet et system til godkendelse af disse levnedsmidler, som i høj grad har imødekommet de danske ønsker, og hvorefter det er muligt – nu er det jo umuligt at stå og redegøre for hele proceduren i en spørgetid, men hr. Albrechtsen kender den jo også godt – også for nationale myndigheder og levnedsmiddelkontroller at komme ind i vurderingen af det her. Og det er jo netop nogle af de indrømmelser, Danmark har fået.

Og så er der én ting i forbindelse med denne sag, jeg synes man ikke skal glemme, heller ikke fra hr. Albrechtsens side: Vi står i forhandlingerne med en række lande, som er groft fortørnede over, at Danmark har haft så meget held til at trække sagen i sin retning, at vi kan risikere – og det håber jeg ikke sker – at sagen kan gå i en helt anden retning, væk fra det, som vi faktisk har opnået. Og det er balancegangen i det her.

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til vetoetten betragter jeg ministere-rens manglende besvarelse som en bekræftelse af, at vi kan bruge den, hvis vi vil.

Hvad angår miljøgarantien, forstår jeg nu, at ministeren ikke mener, at der kan opstå sundhedsproblemer i forbindelse med gensplejede produkter, og derfor mener man ikke, at man kan bruge miljøgarantien.

Her vil jeg godt spørge ministeren, om det ikke er dybt betænkeligt, hvis man fra dansk side konkluderer, at en godkendelsesordning i EU, som vi jo altså ikke kan kontrollere, kan garantere, at vi kan være sikre på, at de godkendelser, der bliver givet i fremtiden, også ud fra danske standarder er sundhedsmæssigt forsvarlige.